

2025. december 25. – Karácsony – Lk 2,15-20 – „Amit az Úr tudtunkra adott”

A pásztorok elfogadták, hogy az angyalszó nem álom, nem valami képzelet eredménye, hanem az Úr adott nekik hírről valamit. Ennek megfelelően rögtön, késlekedés, latolgatás nélkül elindultak, tették, amit tenniük kellett. Ez nagyon jó példa nekünk is, hogy el tudjuk fogadni az Úr üzeneteit. Hiszen azok rendszerint a pásztorokénál sokkal egyszerűbb, elfogadhatóbb közlések, mert egy testvérem, barátom, rokonom mondja: „Te, figyelj, szerintem most neked...” Sajnos mi hajlamosak vagyunk egyrészt az Úr üzenetének forrását minősíteni, hogy ezt csak a barátom mondja, nem az Úr, és ugyebár a barátom sem szent; pedig Isten rendszerint embereket küld hozzánk üzenetekkel. Másrészt az üzenet tárgyát szeretjük elszabotálni, hogy most ez nem alkalmas, bár igaza van, jó lenne így tennem, de nem most. Most semmiképpen sem. Majd talán egyszer, ha lesz rá elég energiám.

Tanuljunk a pásztoroktól, akiknek szintén lehetett volna lehetőségük elodázni a küldetést, hogy „majd holnap megyünk”, de ők gyorsan útra keltek! Aki nyitott szívvel kész gyorsan útra kelni, az megtalálhatja Jézust, Máriát, Józsefet! Az a nagy kérdés, hogy megtaláltam-e már az életemben Jézust? Az, hogy tudok pukedlizni a templomban, egyáltalán nem bizonyítja ezt. Talán ha nem megyek el a bajbajutott mellett segítségnyújtás nélkül, ha tudomásul veszem, hogy a pénzem, fizetésem nemcsak az enyém, hanem osztoznom kell rászoruló embertársaimmal is, akkor már közel vagyok Jézushoz, az ő Országához. És Máriát megtaláltam-e? No nem a visszapillantóra akasztott rózsafüzérre gondolok. Hanem a példás Jézusra figyelésre, a „Tegyétek amit mond!”-ra, a szinte észrevétlenül szolgálásra.

A másik nagyon fontos mondandója az Írásnak, hogy „Mária emlékezetébe véste e szavakat, és szívében el-elgondolkozott rajtuk”. Tanulhatunk Máriától: a Jézus életével – és persze a tanításával – kapcsolatos szavakat érdemes megjegyezni, mert fontosak az életem alakítása szempontjából! Ha felírom (kedvencek közé rakom), az is jó lehet, mert nem felejttem el, nem üt ki a fejemből a mindennapi események, gondok. De még jobb az emlékezetembe vésni, mert akkor kritikus helyzetben eszembe juthat, hogy mit mondott erre Jézus, hogyan cselekedett ő hasonló helyzetben. Persze a legjobb, ha nemcsak megjegyzem, de szívemben el-elgondolkozok rajta. Ebben az esetben ez életem részévé válhat – mint Máriának –, és akkor sokkal zökkenőmentesebben élhetem az életemet, a mindennapjaimat.

Singer József, Székesfehérvár

